

36

Josephine

Oliver

84

Bele
zene

Josephine

Bela kenta

shladinsha bytka x putika deyanjat

Spirit Gula Spinar

Orebo.

Bela žena (Kaliko-žena)

Habra, rova

Lova, bajlarice

Merbo, njevu sira

Marbo, sinovana sira

Grajibi valjet

Grajibi klapec

sklinar

sklinarice

Poste, mlinarshi klapec

Beravo, kmet

Čavsa, čaromice

Hornola

Porodni mež

Lova

Šumeljs, grajibi klapec

Prvi dejanje.

Pred Lavinom bajto. Tudi in nekaj naravnih. der.

h. prizor.

Lena, Marko gotovo želeževca.

Marko: (je nehal rekat. dva, zaradi nekaj s hvala, nehaš beume
der in jih nare v bajto, pa se nekaj urne.): Tdaj jih simote
za pucej čane qui ognjiščen. Padedu bodo pokrivanje, ne
mogou je vinem.

Lena: Ho le ne pi tako beba hodi ti mi laumar. Sama pane, to
pa baje hje v bujnu svet.

Marko: Taj se hoč. Le od dela je mogou postanu živetu, tu doma
pa mi. Treba je pač za vjnu, s hčubkamu za hčubkamu, bahar
juarijo.

Lena: Sama pane in mi je misli puzlejo za tobij v ta naravnim,
buji svet.

Zalita žene (v naradni obleki, da je mi puzmetu, je prišla kaku, da
je čules puzmet.): Toker dan.

Lena in Marko: Bog daj.

Zalita ž.: Kam pa gajdu vinho, kam?

Lena: Ta delam v svet. faj sem slaba in patejma, on pa
je volad in mičan. Tadeljha, doma mi. Toker naj ži-
vira?

Marko: Mi je bil zadujel, če bi hotel ili v grad za blazca.

Lena: To pa nočen

Marko: Prargabro, da me.

Kaliloj: Ema quas, fant.

Marko: Tati mural gujaroti podlogarite sin z breccu jola pizgaujato ma dala.

Kaliloj: Ema piov.

Lova: Nivetu budi me ve, bonum po slajil in bekisur dala mu bovs malagati.

Marko: Delat bane ore, samir karice me, Grem, de se meloj quipa, rim pashoj. (gu obajto.)

Lova: Ne pozebi hruk, hi jenu hi spella davi.

z pizer.

Prijinji bez Marko

Kaliloj: Pridem je.

Lova: O, pridem. Pajho je bane zopisela. Tra jenu podite, zdej bane pa same. Se ric bane quemis genda zo dalkicem, ali se piov, ali boj. - Verte podite jenu drojake, charhua in puvish, hi jenu je shistili ze shanto - pa pr mi je se z povojin shad. li - bogre budo.

Kaliloj: Tem.

Lova: Hoj, vi nute? Hekr pa, saj miste ij tega brijes.

Kaliloj: Ali ma ne pozmas, Lova. (Li nichil. hu odjeme obaj.)

Lova (ji gleduje) Ne: Znanice mi pa zrite, helow, de jenu sas zi vidate melje.

Kaliloj: Le ne apenomis?

Lana: Le ne maraam.

Felile j. Pa ti gawem zgorlebo, ali j' dene je vicohs guri r guralo mi le
redhrbudaj zarotaru s dohsins le hjudaru. Tarkho je lile en
hest, da sem pisala ^{ki mi je pisale od teta,} vsimno parne paste r burji in vishay.
Tam mi je parne ziva dela ^{recer,} mi puncišice. Ti
dela sem, da je bila r plagooboljenuu stanju in sem ji
pohle, naj pohle na meduji brava robe, ho bo pisala vsimna
mo in potihala je. Taj sem ji čula in ji pinte r gawoc,
ho je podila drajitac...

Lana (puncišica): Polno, vi ste. (Ji poljuchje poka.) Ne ga
merite, da vas vissem behoj spoznetes. Sedite, sedite sem
na blago. Pozdravjeri, baba. O, da vas vissem spoznate!

Felile j. Tolgo je ze tega mi od behrad ac misva nei vatele. (Keta.)

Lana: Tolgo, taj vidite, bebr je fant je gawel. Taklebo pa je
nehdo rekadret. Gubor no ji vzeli platariji ali cigani
ni je proceli r puzimot. Taklebo kexim gawadi tega. Pa
vissem hiva gaz. Imelo sem ji r robe, ho sem ita na
dela r gawihu polje - fant je denuu pgal - in položila
sem r parne pod begers grunič. Ho sem ita, da bi jo
podojile, je mi bito reč.

Felile j. Vem.

Lana: Vete? despis budi ho, ali je živa.

Felile j. Vem mi pisal ho čas, ho se ho umila.

Lana: Mi res, baba?

Latila j. Le por. Le rejenje miha me zgubi. Predur sem jo morda
le hruke sem ji obiskate na pesi pamo gramenije v godobi
morda plies - me sem jo tri spoznala.

3. prizor

Prejinye, Marko

Marko (iz bajte, kot bi bil prvi, da je to čul.) Koga?

Lana: Trije pastirci. Glej, tu so vajine botre. Pogovorji jih.

Marko (prvi žetihzani roba): Pogovorji, botra.

Latila j. (za pastirji na čelo). Prosti plagi, dostojem.

Marko: Tje pa je?

Lana: To, to! Tje je!

Latila j. O tem me simeu se poruciti, ker se mi piseo čas.

4. prizor

Prejinye, Valpet.

Lana (u prebisi i): Uraj Val, Valpet!

Valpet: Si se videla, babe? Zmas vzroka dostoj. Placaj, kar si
dolzna graditi!

Lana: Taki naj placam, ko mi belicu v bajti.

Valpet: To me ne briga, placati smas. Tudi dolga je ockam.
Uraja proboljanje je pri krajju.

Lana: Tu pa me maram. Saj sem hodila delat, kar sem mogla,
da sem zbolela zaradi. Tac pa me gre, Bog mi je pisa.
Ummilite se in prachajte. Ve sem placala. Fant pojete
na dolo in se zaclujate.

Valpet: Dachi äära, sein ähät. Ennan kusti, sooji delfinseto moqnam
garpodi. Pilagati moram raänu in kaj naj zapivnu?

Lessa: kenda me bo myj dolo najveigi. Garpodas bo bey
myjega plošita kuoli se šakho bey šabi živele, ho sine
drnyjezi dicit.

Valpet: Glyj ži, bibo! Se vicitela bo ob puvnu ho prvi polypfju
ja in smilanti! Uho! Pevaj, ce me bi pri tej prvi od.
pogru bozo.

Lessa: Kajo! Ladnje, kar sinam! Kaho naj živim. Izobni
v pteru me moram.

Valpet: Kaj meni mar! Kajo sem, ce me bi zopetum hles in
bajto! ✓

Araks (zgrabi rešino in glave j rja prsti valpetu): Kdo bo
zajzet? (Zavisti rešino.)

Lessa (za zadržuje): Fajis, etabo, siber!

Araks: Kdo bo zajzet man last, vprasan? Kdo pri, ce me
bi pazicnem šepingj!

Valpet (uže samohvil): Glyj, pobalen, si se upaš...?

Araks: Faj se, jaj! Nisem podložnik! Si si pa grajishi suženj in
zgoni, tobij!

Lessa: etabo, budi parrsetu!

Valpet: Grem ali gaje ti - vama obene - ho se puvnu! (bolide.)

5. prizje

Prijšnji bey valpeta.

Lona: Haj' se stavit, fant! 'Goye zolaj namu. Pridi bodi goj,
sh' blapci!

Marko: Ni se ne bojte, mti. Tudi nje nigenem. (Loni se odlo.)

Falilaj: ila falu, Marko. Ti greš stak pui.

Marko: Zolaj me. Tudi naj brani mator?

Falilaj: Umrat pui. Tam jian nisi koo. Se ubijejo te ni tega
jaz ne pustim.

Marko: Naj bo z matorjo?

Falilaj: To pupanti menim. (Loni). Pijli mi pravi shupaj zanj,
kar se treba.

Lona (odide ihtee + bojte)
6. prizor.

Prejšnje prizor Lona.

Falilaj: Pogumem si, ko sem ti dala že ob pojatov. Tudi ti
je huda pami se moči, helor je drugi nimajo ni
to bi danu. (Loni potoji roko na ramo.) Rabi jo pui
selu ni ne po nepotrebnem. Glej tole. Ti bi po
gledal shoji to odputim bati videl, česar drugje ne
vidijo in če daš to pui na jho bati stiran česar drugje
ne stijo. Shibus evraj to pripravo. Če bi jo zgotil, te
zodeta po menica. Tole ne bodi radoveden. Če se ti bo
zodelo, naj se zgoti, česar želi hoto v toj's drugje, samo
na pihem pui "bodi" in se zgotilo. - Tchi, sedaj

cew te oborožila. To naj bi bil moj boterinski dar.
7. prizor.

Prejinja, Lona.

Lona (pomisli si kaj te popotno brains, galico in čutar.): Foh, moj
sin, želaj pojdi v svet in moja nival naj te spre-
lje ne poroči. (Gozbanje in poljub.)

Marko: Kaj, mati, ali potačete samsi tu?

Felika ž. Ne rabi. Mati pojdi z menoj v goro na moji doma-
ciji.

Marko: Pa kje? (Spravi rešico v hlačo in nje hvali v reži.)

Felika ž. Mati jo peljala bo s seboj.

Marko (stopi k materi.): Faraj v Bogam, mati in brata vam za
me. Prvi vas zapuščam. (Lona joha.) Ne jokajte! Ne bomo
delal vam pravnice. To se urnem, bo tako lepo, tako
lepo ^{to} za oboje. - Vam, babica, lepe brata za darove. Hodi
reži ^{in spredamostjo} ~~medtem~~ potačevati. (Vzame, kar je primela Lona
in odide, Lona dolgo gleda za njim.)

8. prizor

Prejinja brez Marka

Felika ž. Tega se odprav v goro.

Lona: Kavn? ✓

Felika ž. K moj domaci. Hodi po tej poti dajen. ... Ma raj
pobje ^{mu} pogled, kam bo, kajata ^{brinja} desna noga in v tej
samsi gori naprej. Klot vjami s seboj, kar ti mijsi leba.

Nekaj časa se pogajata. Tudi ^{dan} pravi pustiča v čumnati
v najtežji (petrii) mleka in na kroglice kruha za bratstvo
hac. Tanes pa čisto pogajata. (Pre-^{br}ajta pa se kmalu vrne.)
Kdo ji bo dalj odalej, če jaz odidem? (Iz sočnega glada zdaj
načrt hleb.)

Kalika j. Ne shabi. Tudi se kaže ne je drugje prisa hrane.

Lona. Da bi razjajjama, če je teha prstina v niemar.

Kalika j. Ne bo. Saj se zalej si zapustila bajta.

Lona. Potem naj bo. Če se svet praveu, pa boam svet dajala.

9
Lone (pe r bojte nis pvide nazaj, oganjena r velika puto r sovjetim
r rohi, iz bojunge gleda sledi kumbar.) Tragični sum ogled. to.
Grebi dabil, če bi pustile splas viti kumbar, ali da bi ga
pozjete misli. // Zablenu bojte (Zablenu in vabnu kljuo
r sovjetim.)

5
Zalibaj. Le hiler oganni se boje iz hleso.

Lone (r vubest poblede na bojte, r pokrize in gu za bojte, ha.
hlor, da je tam hles.)

5
Zalibaj. (za njo. vubest je vubest kumbaru prazen.)
9. prazen.

Valpet, grajski hlapci

Valpet (pvide z grajskim hlapci, gleda obog robe): Ali mi hlor?
Vise stava je zbejala in z njo med paglavce. (Gu za bojte,
r vubest.) Hlor je odpet in prazen. Tudi boje ni. (Gu
ha vubestim vubest in hlor vubest.) Zablenu, r.
vubest. (Hloru) vubest.

Hlapci (shiroko vubest.)

(Vubest vubest r sama odpet, iz vubest vubest na
njo vubest plamen, ne to gust dim, Hlapci
r za hlor vubest nazaj in hlor vubest, pa
vubest r r vubest garriti z vubest, tudi valpet
ne. vubest vubest z vubest in vubest vubest
hlor in vubest.)

Valpet: Parnagite, parnagite! (Lone vubest.)

4 / (dijete ne izja hajte dirja lajzj par.)

Kalika j: Kriete, da vas nahicir dirja jaga. dijete j: ! (je praprodjena
za par.)

10. pizar
Prijatelj, zlati prijatelj.

Zalita ž. (obeli, do bel regajedi obleki z dolginimi gletirimi lammi, stopi na prag.) Haj hoiute, razbojnikhi? Zginita tehaj!

Velpet: Pasmagajte, psmagajte. #

Hlapci (ob encim): Ne moremo. Prosimo, psmagajte.
(Ne stekhi se pribaje volika, svetla koci, o henu na glavi.)

Zalita ž. Zginita. Mi ne vidite kocike kerajice, hi kelihi publici kivo kaci, da nam polidijo matore.

Vri (pozdravi me beseno): Usmitjenje! Prosimo, beda genu, usmitjenje.

Zalita ž. Usmitjenje prosite. Mi ga vi ^{namo} kaj poznate, hi do smrti gnyarite elovishi pod, o katerim ste vpravli mi z njemu jivite? Heirioniki gveriniki!

Vri: Usmitjenje, usmitjenje. Nibdar vi kerisce, nibdar vi!

Zalita ž. Ohjubite!

Vri: Ohjubjames!

Zalita ž. Goye nam, ee prelamiite ohjubi.

Vri: He bano je!

Zalita ž. Vitamite! (Vitamejo) Zolite!

Hlapci (pibneljemo odidejjo.)

Zalita ž (valpitu): Ti pa se v pravilo orem heutigem spemenui kaa men, hi moaj kramenitigi rrac! (Stopi nazaj v

vejo. (Kats se je njo zaprosil.)

Valpet (grogno zabrisi, grane in blisk.)

Partu.

19/11

Drugo dejanje

Velika kopa s mulinam. Nadaj velika vrata - odprta - Pogled
naravn. Pred vrati ⁱⁿ ~~velika~~ drev s puho vejo. Tidelci je mulinami
kol ^{hiše vrta} ~~na~~ jez. Sredaj dca ohoda, na levo in desno. Ognyšice, miže.

1. prizor

Marta, Partu

Marta (sedli pri ognyšicah in na miži nekaj zbira. Od čara do čara
si obise oči, kakor da j' dca.)

Partu (prihde obno ohod gostej in ji gleda nekaj čara rez ravno, potem):

Kaj pa delaš?

Marta (ne odgovori in ga niči ne pogleda.)

Partu: Kaj delaš, vprašam.

Marta: Taj niče.

Partu: Kaj pa je to?

Marta: Ohod vrak mi je naučila pametnega penena. Tolaj pa
naj prebiram zavr za zvrnom. Češ čim zgrabila
zavrnom.

Partu: Ubiti naviče je res od vrage. Ne govorim zastonj ljudje,
da čara in da je samo s copernijo očeta mulinami,
da je je vzal.

2. prižar.

Prijenje, molinaria potem molinar.

Molinaria (je pitalo ali je stvarni shod spustaj z čiščenjem
melle + polji, da je čista gostinja (vredna)?) Koli je vjet
molinarije?

Parlo (u molinari): Ojaj!

Molinaria (molinar z melle po jam): Kaj li pihajem, gobez.
dela, nemamno.

Parlo (zbuja ali je glavni shod in pitali pihajajočemu
molinariju + polje.)

Molinar (je vjam): Kaj pa misis? Vreče pidi mojit raj
vzaj + molin. Ali ne vidis kaj dela. (Ja suno
shod, da podeli.)

3. prižar

Prijenje prej Parleta.

Molinaria (vjam + shod): Ali se zmiraj nisi gotova? To tra-
ja, celo pčurmit in se ni ničesar narejeno. Ti, arisa,
pčurmas! (Ja molinar z melle po hrbtu, molinariju.) Ti,
arisa, ne pčuraj potlem mli pčurde.

Molinar: Kaj pa naj pčurim?

Molinaria (vjam): Kaj pa naj pčurim. Ali si gupolav ali
nisi?

Molinar: O, arisa, pčur.

Molinaria: Če ne pčur, hje. Ti burtaj! (Ja vjam z melle in

odide, odhodur je pisla.)

Milica: Spet je masojena, kakor bi sedela na ahlyah. Ji je
spet copernijski raji po glavi. (bedila strogi drugi vohot.)

4. prizor

Martha, Kalita j.

Martha (kilor dila naprej, vrtavilo poloji' dno na agenci' pod hodlans
nad fenci' na agenci'cu.)

Kalita j. (oblecina, behar v prvem dejajnu shisavio na
pohi, pivta kilor, gleda in polaha Martha po ravni.)

Martha (pogleda, se pagnesli.): O, beta! Ta ste se prisli!

Kalita j. Si spet v zadregi?

Martha: Poplajte, to zanje naj prebiram in...

Kalita j. Vem, vem, da te mlincavice daje neizkušena
dela in da lepis pri nji. St bo je preizkušnje,
dragi moj slehtic. Potipi in obravnaj se paupje, da
pudejo se boljši rani.

Martha (zetactvo): da vem!

Kalita j. Vrnij in pristi bodo.

Martha: Tpe me in kromaj beds shajjo hruha da mi za-
jstulke. Ta hruha in vccurjo dobim^{te}, kar nji ne hoj-
sihu potane. Spim na ravni slami. In obake, slab-
se, hru je moji beračine in cigarke. - Teta, riste
me iz te hiše, kamor jeve pisla, - ne vem kaks.

Kalita j. Res da nisi hucama. Prodali so te pavu cigari.

A pèsiti te se ne marea, her quisei se pèas za te.

Marta: Pomagajte mi, prevarati izgjenje, hi ga misem za
služila.

Falila j. Pomagati ti hoicem, Lesuj to zruje za konjitee sem
na tle. Fako! (chanta ruje sem na tle, de gledalci
ne vidijo hujes.) Kote se spiasde, ce izigbiranijem
gotova, pihaji ji samu tu sem na tle. - Na, hu imas
hos hruba in medu.

Marta: Puj mi za bo ozela.

Falila j. Ne pa ga videla o bozila pokala. Pedaj pa zetrace
podi mi potzji. (Gre.)

Marta: Hloca, teta in kumela me spet obisite. (Je huclo.)

5. quizev.

Marta, Marko.

Marko (opremljen, kakor jadrit ocl slava) la glasovemu shocu
in ogleduje.) Faler slau, dehlisa.

Marta: Fober slau.

Marko: To mure biti imenilisa hira, da gite bel huclo
z medom.

Marta: Klaj pa si red?

Marko: Klujb inicem.

Marta: Fako? Fu to pi nas?

Marko: Faloj me. Fohar kaje, giorite dlober in boje proo.

Marta: Ne vedno. Colhro pa si?

Marko: Ezya juve visoke gace,

Marta: Heho bi je sine? ✓

Marko: Marko, Fu tebi?

Marta: Sine, mi pravi je.

Marko: Sine? To nekad mi sine.

Marta: Tako mi pravi je.

Marko: Evidno. Haj' je delat?

Marta: Ne. Pareu soce mi goji, gmiram, prometam.

Tehla juve za rce.

Marko: Tehla za juve. Tako mlada. Haliko si stara?

Marta: Ne juve.

Marko: Ne rce?

Marta: Ne. Dikice mi ^{ne} tege mi prave. (Je pjevala kuku)

Marko: Analo.

6. puzer.

Priznanje, molinar

Molinar (pride qui rhodur, kamon je puz' otic.)

Marta & Marko: Tam je gospodar. (Molinaru) Tu ^{vidi} ~~je~~ me do sluzbe.

Molinar: Haj' ? Tale fant? Tahle rce ne potrebuje mo. Pai mo je
heba huzhile, ^{to} drustile moshile, tri haj' ozdiguje.

Marko: Srestiti, da jaz tega ne znamam?

Molinar: Haj' boi ti, otika.

Marko (stoji la molinaru, odloji palice mi branno): Pa ce poizkusiva!

Molinar: Heho?

Marko: Kde je mojnecji, vi, ali jaz.

Milica: Oho, ti si pragnjen, ali ga darovislas.

Marko: No, poizkusiva. (Mudi milicarja poho, milica reje vanj, a kunda obrunji obraz.)

Milica: Ar, ar, ar! (Teh marko ne izpusti, procpne na hla, na, kar marko izpusti. Milica z gicudenim, dolzim obrazom odane.) Kde pa si ti?

Marko: Marko.

Milica: Tu lipi pad sluzil si nas?

Marko: Lahko, ce me spomnete z dober vlezdo.

7. prizor

Prejinyi, Parle

Parle (pinuce mimo glasnege vohoda z velike težave najhu ureto noha.)

Milica: Ramo prav. Pohaji, hah, bi uvel ti ovole ureto.

Marko (stopi k Parleku, vnu svame ureto z ramic in jo nefe ovole r zuck.)

Milica (zaenclur): Ooooo!

8. prizor

Prejinyi, milicarice

Milicarice (vohpi qui sprednjoh motih in tam obtoji in glada)

Milica: Ha dober bo. Parle, silite in gusita ureto r m. lu.

(zau) Bonu le videt.

Marko in Parle (odideta.)

9. puzav

Prizivje bije Parleta in charba. V

Milinarica: Hele je ta?

Milinar: Novi slazec.

Milinarica: Ja mi treba

Milinar: Treba je je. Lico barvo videli, kaj? gume...

Milinarica: Taki apokoli? Kamin nam bo. Zamenu je te gajdarba
hi nam je
fotoc. Lamo je mi mi ne dela!

Marta: Lani je golova z izbranjem.

Milinarica: Hele?

Marta: Poglyte! (Dolge rize ognjiscic dre mešice.)

Milinarica (zavnetena, gleda z namnim obrazom.)

Marta (je do mešice.)

Milinarica (jele ogame in odnese obzaj obod predaj): Tu je mi
one v predu.

Milinar: Hele je pohle?

Marta: Ne vem. (Lama apaske qui ognjiscic.)

Milinar: E, pua je on, kaj? pravi.

10. puzav

Prizivje bije milinarica, charba, Parle.

Marta (primena pred obod z bekhoto i biri mešice): Kam mi naj' slau?

Milinar: V mlinu, v mlinu, tamle. (charba odnese.)

Parle (prisopila za rize z eno mešico, hi je mešice v mlinu.)

Milinar: Parle, ali te mi prav, da tebr ziditruješ. Onega poply!

(qje shqizi shod gledat za vijinica.) To bo blague, to! (Le
nmer e lezo. Paula nis elacko se menjeta.) Ti Paula, zedaj
pa ti bear pyzdi.

Paula: Kam?

Mlinar: Dicc.

Paula: Kam puc?

Mlinar: Puc meci mi ric dnyte za te mi gley da zginet.

Paula: Kam naj gram.

Mlinar: Kamar sic. Jay te ne pohabryem ric.

Paula: Des mictote?

Mlinar: Paor zares.

Marko: ^{buu} Patem qva se jay.

Mlinar (zaynepicim): Ne, ne! Ti pa me.

Marko: Jay me sa sprejeli mictote. Jay rume qurt. Octancem
pa pi ras le, ce pbedejita kusli Parleta.

M. quize.

Prejinyi, mlinarica.

Mlinarica (je stopila ze qej na prag): Haj, dca panos pitati za pra-
zeu nic. Mi si gnarel, deder, naumme!

Mlinar (se pbine le mlinarici): Ti jay rum, hej je prav. Tiper mol-
di in nobene pcedu ric. (Ona hvic se govariti) a

Marko: Brodi!

Mlinarica (se govarice metaoi, de panos zgestanni haje prof-
ogvicerije.)

Milina (je nekoj čare gleda in ves pretrajen obzi na njo.) Kaj
je to, črnih? Ali se ti je zakohala? - Ali se ti je
sage zakohala? Črnih!

Milina (meče obzop roke in drži obzi na njo.)

Milina (je njo.)

12. prizor

Prejšnji dan milina in milina

Parle: Tudi se je je zagal, bebica poglasi. Zdej ga naj sopro,
če je. Hahahaha! - Zabrakim, črnih! Ti si me
petil, če ne bi maral ^{ga} po svet.

Črnih: Ne bo ti kraka.

Marta: Ne vem, kaj mi je. Čelhar si ti obzgil v to hris, črnih,
mi si rec težko pa prav. Čelhar, da je ^{mi} spimencel me
haj vobrisilnega, kar me bolaji in kregca.

Črnih: Kar prej obzi, sinote. Nari celo brodi obzopur, kaj me.

Parle, mi me gojate namu po volji.

13. prizor

Milina (je njo): Gjej, ojej! Črnih! Črnih! je ozelo govanico,
čisto je je ozelo govanico!

Parle: Črnih! bo si ti vnet, če bi njezovi ženi ozelo govanico

Milina: Kaj bo zdej, kaj bo zdej?

Parle: Ojej! bo si ti vnet.

Milina: Pa je mi smili! Smili se mi njez Črnih. Kaj
je ženska me namu bo ti hujic, ^{čelhar} bo to, da se je mitovi

goravica.

Marko: Potem se želite, milinar, da se ji svet govarice pome?

Milinar: Ne vem, kaj bi dal, da bi se je zgasil.

Marko: Presneci?

Milinar: Pri prvi presneci.

Marko: Potem dajte Partelu svojo prebno pro.

Milinar: Tvo?

Marko: Ne, da, z nezgore z običajno.

Milinar: Ojo, ojo!

Marko: Pa ne, hehehe hvate.

Parte: Saj gre za raso človeka.

Milinar: Res, res! Za človeka. (Odpne mu in ji da.)

Marko: Potem se želite, da se ji govarice pome.

Milinar: Želim, želim iz dna prca!

Marko: Dodi!

14. prizor.

Prizorje, milinarica

Milinarica (pisalci z mella v roki in plave na milinarje):

Pi si mi pr naredit, ti vesnagr gradit!

Milinar (odleti skozi glavni vhod, ona švico je ujela.)

Parte (se pomje in hlic v hodnik.)

Marko in Marti (se pradi smejeta.)

Factor.

cop. 14.

Poole (pide med ^{hæve} klygi glasi' skot in lihoglide, haj dela nuli' naste.
Prijledajju dofire vedus delji' obuz, u priave za glavo
in tohu gbeji reu.)

Faefje dejanje

Rasnostane, Votari red. Palagarna zungj muricinas
in hrenice.

p. quizon.
eklinaricez & soole

Eklinarice (sima na steno quipato arico, redi pri niji; kachar bi
redelo pri molji pred krov, steo za rogate mico. Tujen,
koko a galeto nekaj teo.) O, siha, pri tobi mi e vic na
teo. Haj pa ti, sara, he? Sara! (dolge dafje.)
#

s. quizon
eklinarice, Carra.

Carra (majhne, gubata in shubata babrice - carornice - z
melle na sarri): Hibi! eklinarice!

Eklinarice (behor da se je nihanista, pogleda na velha arata.)

O, hi si, Carra. Sama, da nihol drugi? (dolge dafje.)

Carra (visepa flize.) Hibi! Haj siur gaz! Holi drugi maj bo?

Doš mela quimolza Berarino kumbelje. Fomas prav.

Ta sima bome dooly, da posturo moljejo, kofno
se takemu pahacu prodabi! Hibi! Pa jih ne bo vic
dolge basal z delje, ta sampartu svetnik. Te no
cujinje moe vna nasnjem lise, da bo shikla ose.

Hibi! Vu, da se ne bo kaj pijelo grabelj.

Eklinarice: Lahaj pa?

Carra: Ne dobtine, ne belice, ne da vol sebe, kaj seke
mleha, gaje in macle! Nii! Fu oblog hinc

ima pritrupljen s permaktno vodi, na vratih pa
 petkraki mur, da je varen pred čarovniški močjo.
 Pra je nagnal namre, hi sem zadnjič prikrovala le
 hiši, da sem isla kot buja z retri. Naj le priteka!
 Pes je že dobil plačilo, on ga pa se bo. Hlhi!

Ulinarica: Naj se priteka?

Carra: Hlhi! Naj sem priteka. - Pogledet - in opozarit-

Ulinarica: Opozarite?

Carra: Je ti mi j' pred, behu reš, da opozarim vas dnu.
 J'no so plovemot krasnoga vira.

Ulinarica (skrivno, da paglje med mleka): Mh, mh, saj res, saj res!

3. prizor.

Prejunci, Marko, Pavle

Marko in Pavle (pidele znanj in lozite za dravo, da se skrivata.)

Carra: Hlhi! Ulinarica je priteka pozabljiva. - Taka ti bo med
 utrditi spomin. Hlhi! (Povrigo pomenfiro z metlo.)

Ulinarica (oliva mleka & sance.): Hlhi?

Carra: Daj mi, daj mleka, hi ga imci ktho poreni & pokals.
 Stav j' nices ti teoc. Hlhi!

Ulinarica (olje mleka & sancele in ji ga da, recji lance gostari ne
 oguzjice. Carra upije.)

Carra (stoji le oguzjic in gleda & sance.) Naj pa se kucha za
 recjo, kaj? (Pridiguje pokrove.)

Ulinarica: Hebar se nasade. Za noju z mojem - - -

Caara: Pircaneu, hibi!

Melinarica: Za drugijim zelje...

Caara: Nejabojem, to bods venci.

4. prizor

Prijizji, Glomick.

Glomick (zaniknem, nepos godec z araffim obrozam, neni godi ni loki):

Pograsofini slavici, pricisti!

Melinarica: Oooo!

Caara (z ruzjimi glasami): Oooo!

Glomick (opozarja): Oooo! (Se naciirajji se pricisti.)

Melinarica: Kaj pomeni ta velika sacil?

Glomick: Priscl vebit sem na placu, hi bo, kakar vedus, ta vedus. Poubur tebe inem, Caara, her imar deljnost, da poi zicla z plesem. Paul hi namre vedat, se kaj quas ni bukina to ta bozje umetnine.

Marko in Paul (Vije dnevno opazujeta nec ta prizor. Marko gleda skozi napravo, hi nam jo jecala Keldizina ni puchna ne nje. Ne bojs da Paulita, hi tudi gleda, se pricitari, se hi kemalno zampil, pe nam Marko hi les polozi pohs ne nte.)

Melinarica: Caara, hi toi drugj groa?

Caara: Jay, jay, hibi! Saj bom tudi jay razpula beli grah po zelju, da bo pricla kematorzajjem obstim oca oblat, nudi in napuh.

Florinda: Mlinarica, ti se pa malispaj, da mu boš rika, že oš, kromu.
 Mlinarica (sarvoljubna): To suči hričem. Picer pa mi hetaš misem de.
 lala mainote me proslavi.

Florinda: No, Čarva, da j' gočkusi. (Gode primerno goščevico)
 Čarva (plava, se goji v mahu z metlo.)

Florinda (se odločuje, gre proti sredi in odide.)
 Čarva (behar hipnotizirane odptere za njim.) ✓

5. prizor

Prizorja kraj Florinda in Čarva

Mlinarica (se je hromaj quomagorda, da suči in gačta plerati, zolaj
 najob plerati odide skoj skanbi skod.)

6. prizor

Marko, Postle.

Oba (stopita vje drovere).
 Postle (res v skobu): Gaj! Marko, ali si videl.

Marko: Seveda sem.

Postle: Ube sta paronici - svi pa sam, jir, begnassari - -

Marko: Vrag.

Postle: Na ples poj' dejo - -

Marko: Na Mlela, ho jo danes krema uci.

Postle: Laj pes, raj pes! Jaz sem pogabil. Krema uci, ho govdi
 govure

Marko: Govore gmingaj, rajume se jile samo v krema uci,
 pa pucti le, ic imas qui rabi quapotovo seme.

7. prizor.

Prejinaja, Marta.

Marta (s silo v roki): Tanes vsi bile moje očhe pidiu. Nobena ni mi, kamur ste od krope, gorke hudi. Pa seke kupa steblice so se priste igret z manoji. Jsem popledal, kaj se kuka, če je kogrujica in tam dela.)

8. prizor.

Prejinaja, mlinar potem Beravs

Mlinar (presto guraj): Nebojta mljeti in zaprite mlino. Tlesni večer je moji in mora bolj steti na čarj poročmenem moju. Pa vrata v lope pa moj ostanajo ves noč odprta.

Pade: Zaboj?

Mlinar: Tjer hodijo pod, duse mi mo. Če je kotara lačna, stopi v huro, da je odreje kuka. Sirote, predno puzdes spot, da j prej hleb na mizi in mi j in tako pristi. (Kopi v lope.)

Marta in Pade (griste v mlino, ustavita se in zapreeta vrata.)

Beravs (zastoven, pemužen komet): He, he! Mi ste kaj videli čarvo?

Mlinar: Čarvo? Tu leti čui je nisem videl. (Mlinarica shoji v huro.)

Beravs: Prarijo, da je hodila pod okrog.

9. prizor

Prejinaja, mlinarica

Mlinarica: Tols?

Beravs: Čarvo.

Atinaica: Psi mae je mi foto. Huj pa fi cēs?

Berars: Vbijar je povr zastihel, cē nclctim na njo.

Atinaica: Kaha? (chacho in Paks aka pēvite nagej in shojite pri ducem.)

Berars: Popernica je.

Atinaica: Popernica! Mi si miē! Čavsa pa popernica. Hahahaha!

Berars: Hely drugi, kot ona.

Atinaica: Huj?

Berars: Ona je mēlja myjēm krasam mleko, nikiē drugi, kot ona, ta popernica! (Perde do ogryšcā ni ridi tam leuu.)
Čedhod je imete vi bolih mleka, ho imate le per huj pri hōi?

Atinaica: Hje pa gupoda gradore dabi? Huj je, mi pa mleko.

Berars (povoič prst s prava in ga oblique): Oha, znau ohno!
(Le pūhēt povoič in oblique) To je pa našē mleko!

Atinaica (chōi pūdaj): Huj? Vāc inleho? Hah pa mišlōi to?

Berars: Hicim se pei, rasno polk ohno ima.

Mahs: Jaz imam pa videl čavsa.

Berars: Hje?

Mahs: Tamte doli je šla.

Parte: K nclim godcem.

Berars: Tamte doli? Hday?

Mahs: Se ni dolgo.

Berars: K ičhje me, batura! Jaz ti pokazjem! Pa mi je zastupila -
nobedan drugi - krasam je mēlja mleko - nobedan drugi!

24.
Faj bi pohožanu! (vidite.)

10. prizor.

Prizorja bij Barassa

Mlinarica (škarti): Prinesi večerje, leuoba greda. Ne res kaj je tvoje delo?

(Kaj skopi obred vzujdej.)

Mlinar (je za njo.)

Marta (ne za njima večerj.)

Paule (poglede, kaj more): M, picev picevance. Kaj je po za mar?

Marta: Pogledj na oguyišču.

Paule (poglede): Fajje, hists kot amerika. (Gleda le miži.)

Marta (v pome, pritari na mižo večerje in huch, do gluce. Miže tičarbo.)

Marks: Kruh je tudi je osorew in po a mlino, hjer picevno avce

Abel mihe za na faj! (Gleda le miži in tudi škarti.)

Paule: Faj bi je zlel, da bi poma dva zehub greda to, har dojeta man,
mi je tiho, har jete pma.

Marks: Pas?

Paule: Prav pas!

Marks: Podi! (Pauleu) Pogledj!

Paule (ostane in pogleda a louce): M, picevance! Marta,
ali ni zamuyala.

Marta: Faj? Ah! Faj ni videl, Paule!

Paule: Lereola pem. ✓

Mlinar (iz arhe): Kaj bi naj faj jem? To je za pome picevabo. Har
same faj bi picevno spigo.

Melinarica (poveli za njim): Hoj je si namna primerka, Lirata, kaj.
To je za pranje.

Maša: Jaz sem namna mesla rajins pečeno, kaj ne Paula?

Paula: Das je. Sem videla kaj je mesla.

Melinarica: Mi res! Kajis! (za brico naparti.)

Maša (ohiši omer): Tepti je na brate, ne sedaj in miholi nē.

Paula & Maša vzame naj, kar je tu (Kaja na mizi.)

Maša: Bodi! - (Melinarica) Se popdite pogledat, kaj imete nofi
na mizi.

Melinar (ze gledal mi hlice nozi): Ah miho, ah miho, saj je pisčavica
tuhaj! Saj je tuhaj!

Melinarica (ze za njim): Hoj je trapar, mace itari? Ti si vpit,
da je spiza za pešice.

Paula (pogleda v lonce): Spet je tuhaj vrabotamp, blagolobijins
zelje. Ah, saj misem razojim mi si ga se jedat, če bi
bila slabava zraven. To bi jedel, to!

Maša: Bodi! Kar poglej, magrice pa je zelje.

Paula: Ah, hja?

Maša: Se poglej!

Paula (vije v lonce in poteka iz njega velikih hlobasov): Saj je
res in bečkona. (Tenc hlobas na bečnik, ji razuje in
vsi trije jedo.) / Prezmar /

Tronaj lepa pletina, mič, hrušica, mesena, od dotič poje, sink!

Melinarica (povle iz roba.)

Atinar (za njo): Kam ga gre?

Atinarica: To pouda imam got.

Atinar: Kaj pa?

Atinarica: Nekej rpašat - soedo.

Atinar: To lahko apasoi zubi poducem.

Atinarica: Zahej me zdej, ci lahko.

Atinar: Nisoj ce me poudoti hidi ti akrog. Trak zistne alonek je mag douna, zroben z zunde.

Atinarica: To ni nammun. Har velarha nica naj bi zastaj!

Atinar: Tebi pa pep, de paš apletala j njoim akrog, namceto z jezibom.
(Zuo robo in zalaputne mrete za seboj.)

Marko: Prodi!

Atinarica ^{ozame melle in} Jodfali stoji obred j

11. pizur.

Marko, Poole, Marta.

Marta (vrtane id mize in popravi porodo.)

Poole: Pogled, hehe tepa je nio.

Marko: Kas je. Sploh je svet pep in ljube in zdej tako malo hra. ligni. Njive nam dajejo hudi, vinsjadi, vin, gozdovi in in prstniki kuzistur in glehtur korint. T planinski ne pare jivina, cibelica zbirajo med - to vse za cloveka, hi pravi, da je vladar vraga straritra. A vendar, brez sonca bez luci - kako bi bilo vse quelo in majno. Slujote mare drug drugemu vse. Le x stogi, ljubezni in delu je vse to

Marta (gre se bleb in moj in da pljuva na mizo.) Za duše.

Parle (vstane): Prjeli smo pogledat ven, hi je tabo lepo. (Stopi na prag)

Marta (ka njemu): Ali je kumice dušice?

Marko: Tische sama prjo malo dušice.

Marta: In je mizajo prjo?

Marko: Poreda. Zato prjo in dušice, da se prisočijo v turni.

Marta: Da se prisočijo! In mene nihče ne prisoči.

(Mene je povetil na suho vejo, kjer sedi sora.)

Marko (drži alusclur pripravo Marta na uho): ^{nikoli prisoči nikoli} Pokušaj!

Sora: Pa te je prav kmalu, deklica, le me obrujaj.

Marta: Ali res?

Sora: Vidim neko gnancujo mize podobe, hi ti bo pomagala.

(Mene, me se prisočijo, sora zjame. Mlinohv kolo se zjame parteti. Tuji se ^{na oči} Glenskorca godba.)

Marko (da pripravo Parletu): Pazi in glej!

(Mene, me prjo, kumice, in gre mizjo, eroplau.)

Parle: Ojoj! Pogledite, pogledite, mlinarice frici na metli vis! Tamle je že, tam zunanaj, daleč, daleč.

Marko: Si je videl? (Godba vzhane)

Parle: Videl, videl! (Tri stopije na prag)

Marko: Res?

Parle: Prisočijo, da je res. (obkriži se ji, mesična zjame, tudi bresnica.) ✓

Posredni moj: Ta mlin je zmel jedrati žite, a porojam gladek mi strel, le mlinarje je žepo polnil, zato vihar bo

jez nazdol. Kdo se zadivljival neti potam se potak posuši.
(Zgine.) (Kdo se ustavi.)

13. prizor.

Pufjanji, huj avo in prordnege nige.

Marko (u plinu k' elarku): ehne je stels. (Ni stopijo u lapa.)

Parle: Kdo je bit?

Marko: Prordni nige. Kaznosta brčv mlinarje z njezoro skopnostjo in grebčljivost.

(Marko vrtar, grom in bliska potam brčv brčv. Jez se podere. Tuncel k' k' k' zimerna godba.)

14. prizor

Pufjanji, mlinar.

Mlinar (u dolgi majci plani iz robe z eslovskimi n'esi.): Poma, gajte, poma gajte! Ločujji dan br! Poma gajte! Mmihka!

Parle (u plinu, u k' k' k' netasi potem se na rca ucta puce):

Mlinar, mlinar, kakšni pa ste!

Mlinar: Mmihka, Mmihka!

Parle: Je mi!

Mlinar: Mi? Je pa je?

Parle (razpruže roke): Frrr! Hahaaha!

Mlinar (ucummi prglida): Frrr?

Parle: Ta, da! Frrr! Hahaaha!

Faster

Lebto dejanje.

Razmotam. blinshu kolera mi se jez lopi na ble. Poydejanje po burji.

1. prizor.

blinar, Pate.

blinar (vodi ob strani, ves poln, odlozha udeca, sine vopoguzina ciz glava, ciz pa
pivigam v dishi pute, glava podpira z dbarovini)

Pate (pride obzi ohod, obrtaji, potem obzi blije): Haj pa bo zdej?

blinar: Haj?

Pate: Haj bo zdej, uprasam.

blinar: Haj naj bo?

Pate: Blinshu je maribte je zmirle jez, in voda je odmedla ledlo.

blinar (ga namamno gleda.)

Pate: ille elirite, kaj pravim. Jezu mi se in kolera buclt mi se, voda pa taci
kromaj se boliko, da fi je spote boliko kaja popile. (blinar ga namno
gleda mi ne rice nic.) Mi ne plirite, kaj pravim? - Mleli me pome
se. Haj naj delamo?

2. prizor

Prijinja, skarta ✓

skarta (qui shodu zapije na glas) Haj naj skubam?

blinar (ji zapeti): St, st!

skarta: Haj naj skubam?

blinar (si emugirineje): St! St!

skarta: Tje es molinarice?

blinar (koje na shovska mesta): St! St! - Spi! St!

4. prizor

Prejduje, Beravs, Kmetje.

(Tvoja se spijša, hi se quilligajša. Ma to planje v lopo kmetje z Beravom na čelu.)

Kmetje (vse opede): Tje je kaba? Ten je čaromice! Ma dros gnuje! Tvo je naredila! Tje je rničur! Pleču naj, čaromice! Tje je, kje?

Delinar (je odšel): Št! Št! Spi, spi!

Beravs: Haj puda! Pomči sopra, na tleki fči in tve dele - produsi pa spi! Lopernice, prokleti!

Kmetje: Tje je, da je redizeno, te je darno na gradlo! Prebepent!

Delinar: Št! Št! Spi! Spi!

Beravs: Tje je, opasam. Pa me prisi, ki zjzemo mlino in bajto.

Kmetje: Haj parno opasavali! Pricamo jo! Pricamo! Nehe rnuo bito, čaromice. (Planje ne more na fesi in dromi in vstarejo v jlo sobi. Tedle fniče.)

Delinar (vneče z rohami): čur, misir! Spi! Luntite jo, spi!

33/10

Delinarica (v jlo krti): Luntite me, razbojniki! Haj sem vane sturila?

Kmetje: Tvo si naredila, da manu je vse pobila. Ten gnuje! Ma dros!
(Lutirajo mlinarico v jlo. Ona je kamidani v prodaji oblehi. Skozi reje v hedu gleda rep, hi pa ga ne opazijo.)

5. prizor

Prejduje, mlinarica.

Delinarica: Razbojniki prokleti! Se čakajte. (Hodi rdeje po mulli.)

Beravs (ji to prepriči): Ma fči redla me nje, da ^{hi} ^{nje} ma jobergunde, ne!

(uzama-melto.) Zetaj i'a m'ade pokal.

Maarho: Pa do des vete, da je m'linarica naredila toci.

Kuncelje (reopiek): Telo drugi. Ona to zna. Topernice!

Maarho: Ni p'ekho, da je ona. Si se druzge, hi znaji ni tudle narediti.

Bersav: Telo m'chi. Ona je.

Maarho: Hoj pa, ee mi. Po krivcu s'ihce me p'ne s'iti k'agorran.

Kuncelje: Bic po krivcu! Topernice je! Topernice.

Maarho: Je, je topernice ni zna m'arvikoj. Mi toci ni naredila p'na. Naredi po fakho kaj druzge, da se se hujic, buk toci, ee ji me vzamemo carobne snovi, hi je ima. M'linarica, zdej ste s' pokal kuncetov, hi se vani porazujite. Oni vas lahko ubi. jejo.

Kuncelje: Faho je! Ubijamo jo, da se p'neht k'nece teh caronij - -

Bersav: - - - ni s'hod, hi jih dala.

Kuncelje: Na dravo g'nje!

M'linarica (pade na kolena): S'hodat, m'it'at pravin. M'hetar m'ic'ice se ne p'ne. Ee snovi h'at s'hod'at p'adi mene, men je k'nece o'v pravnite ni se p'ce. Toce pa m'ic'ice naredila, ampak carov. Carov jo je naredila.

Kuncelje: Kaje, lazi beba!

M'linarica: P'rozjem, da m'ic'ice s'iti jaj. Carov, r'nece carov je k'nece.

Maarho: M'linarice, ni imate s'it'it' caroniske snovi, hi toci v vanem zobu (kaj se vzjema, p'ete.) tu na levi strani zadaj. Sajle, si pa zob izd'et' ni portala p'ade ojet, kakor se

drugo ženske brez čarobniškega snovi. Potem ste opazila
vse punice in vas videla (če ne bi preganjala. (Kluntra.)

"Valje?"

Berars: To je valja! Lano se uveloj zanos. Zapustiti mneta oba ta
kraj ni študletic prv, da bomo že najej varni pred vsch
čaromijo.

Humlje: Taki ja.

Berars: Ahlin je naj portane naša chuzna best ni naj to slej ob nam,
ne samo znanu, ki se pidi ob njem.

Humt: Kaj pa vjeu zob? Kdo ji je to vjel?

Maeh: Jaj! (Kzama nerocane klise, stopi k mlincarici.) bolpiste neta!

Mlincarica: Ah, ne! Tega ne pustim.

Humtje: Pa ne dredo ž nje! Čaromija maras prv. (Jo zgrubi ni
je slejje k obadu.)

Mlincarica: Devim, prvim! Humitjeje!

Berars: Zob sem, ali pa ne jejo!

Mlincarica: Ne obcrite, ne!

Berars: bolpiste neta! (Maeh je pristopil, drugi obetopiji ob.)

Mlincarica (grogno zablodi.)

Maeh (pohaja velike - nadnarocne - kletnice, ni zmedeno gledajo.)

Humt (vstane mlincarju, ruce z glav): Enai ti hudi kake zob? (

Mlincarja (no se portavila avtorstva nima pohenci.)

Humtje (po prebrseni, gledajo mlincarje, kofajo nauj): Poplyte
hudiča! (Kiz Berarvam pred zbeji.) kuu!

7. prizor.

Prejanci, kraljeva grajski klapci

Kraljeva grajski klapci (obavljajo pridelavo prast ržud.)

Mlinarica (se jišh ustvari, ker misli, da so pristi pranci): O, princi, princi, prinstite me, saj mi hodi nič ne bovi. (Pade pred njihovi na kolena.)

Mlinar (pohlebane k nji.)

Marko: Kaj hočete?

Pri klapci: Mi ne stannje tukaj mlinarica - - -

Mlinarica: Ja, da, jaz sem. Pa mlinar hura, gospodja.

Mlinar: Ne, mi nič hura! Čisti nič ni hura - - -

Pri klapci: Ne vidimo hura. Naš gospoder iz Lrajskega gradu pristi nas, naj prstan, če je mlinarica, bi zdravi o čudovinski predstvi govin in ljudi.

Marko: In kaj ji bovi?

Pri klapci: Da pristi ji na grad.

Marko: Zali?

Pri klapci: Za si otela grajski gospodičini smrti. †

Marko: Kaj ji je?

Pri klapci: Nepravilno je hura, ^{hura} pehbol let dni ni mihač ji ne so prinsti, led peh pristi so je padaji ni čarodeji, ne zamauj. Sedaj pa so gospoder zgodeli na gradu, da zdavi mlinarica tu nekje ni da ozdravi oie poljevi, prstanje scaronija.

Marko: Pa je ta polagan beba?

Pari blajer: Ne sem, kuhinja je, a zdi se mi, da mora biti čisto in suha.

Mlinarica: Folite danes, porajte vašemu gospodu, da ste dobili mlinarico, ki jo rešite zdravilo podobno, beba pravi. A danes nimam nič misli za to, ker mi je je vzeli.

8. prizor.

Prijinji, žalostna žena

Falok j. (naprošena, beba s drugimi dežanjic, stopi na prag.): Vojensko buriš.

Prijinji: ~~Pa~~ obongam. Kar pridete najaj mi porajte gospodariju, da bo quide odpravila praz + hrothem in gatorr.

Blajer (odidejo.)

9. prizor.

Prijinji brez blajev.

Marko (zagleda žalostno prijino, leti k njej): Teta, o teta! (Leže ob njej.)

Marko (stopi k njej.): Oboja, pogledaj me!

Falok j. Tvoja se smete?

Marko: Spet sem na tvoj, da grem po postu.

Falok j.: Vsi?

Marko: Skladno s Parletove greca, ker tu ne bo nič dela...

Marko: Tu imam opravila s prijino!

Mlinarica (haji na mlinarico): Tudi mi dva murava odtrd. Hineje noja binoja v bujino.

Falok j. Kdor je budalen v kerav in domoovini, je obsojen na izgon v bujino. Tam bo spoznal, da je domaća zemlja

mati, kajone pa se mnogo nauj, kot mačka ludošna. To je urda, ki mačanje počke glavo.

Marko: Kaj se držišno?

Parla: In kaj čakamo?

Zalila ž. Kam hočete?

Marko: Za delom o post, da in kaj priverimo potem pa spet nazaj domov, da priverjemo izbratostim.

Zalila ž. Kje gite kaj priverite vidra me Lomajski grad, midne pojete naprej. Pri koga meteri se pa dobimo.

Marko: Pri koga meteri? Pa sramu jaz, ki nisem prar nič se zaletujel, abog ni quagen, behav sem odšel, xmiti se de-
mrr? Kaj mi parec meteri, ko priverjame tek?

Zalila ž. Verela bo te, ko se urno, ker je primenel boš zbledel, da se vam vedaj nič. Samo oš boš postel se preizkušnje, hi te saku.

Marko: Nobene se nič ne bojim, odhar krepki me vira sin zavest, da vranje me rati dobra poka.

Marko: In mene tudi beta, mene tudi.

Parla: Keks sta prina. Jaz pa nisam prar nihogar.

Zalila ž. Tudi hi ne boš postal pravljem. Tudi prar, hi je dobrate medno, roke pa pridne, delance ni čiste.

Marko (je opetel bežnje, ozame pelico in čutar obri sig namo, skapi ka
mlinajju): Torej mlinar, gde je gravo z recelino prar. (Pre)

Parla (je opetel nič na pleče): In lahko svet nam lajše bo got. (Pre)

škarta: Hoče vama ze vse kar ste mi iskale dobrega v življenju.
(Je za prisma.)

Zalika j. Misramu miso ta beseda padla na življenjsko svetlobo?
Vprašajte se same, kako ste ubogi radi poplačala pricelo
in gostinske stelo. (bedila ze drugimi.)

klime in molitve (vstajate, nekaj okamenela, potem se malo
zgrudi na stol in pokriva obraz z dlanimi).

24/1

Larva

;

Petr dejanja.

Neke v pravi dejanja. V zgodbi, kjer je okamenel v celotni, kamniti stebel.
Lep, rožnati dan, ptiče petje. Prvi očena.

1. prizor

Zalika juna, škarta, Lona.

Zalika j. (povide z škarto): Tuhaj neki s pravo in se odpiraj. (škarta medu pod
gravo, da je ^{na} kajti mi videti, žal. zima stopi do bajtinskih vrat in go.
bha.)

Lona (stopi na prag): O, kotra! Pozdravljene!

Zalika j. Kdaj si se prabila?

Lona: Loni, sem prila. Med polje sem nabrala pravnice in jagod, da
bom skrbela iz njih zdravila. Potrat brala nam, da ste me
vzeli v vašo koo pod veliko skalo. Zdalaj se mogoče v gradu
pozabili na me in me bodo oč hodili kerjet za te uboge pare.

Zalika j. Ne bodi.

Lena: Tamo pljuje se kamniti valjet.

Falita ž. U pravilo mi pouka se pozivim časom, da brubrit me pincare
krajniti uspehov mi podile svet mi māsces auje.

Lena: Pa tu oblog ho i purni naci borcle njezove grines dunda, da ne ho
mianu gred nje. - Kene je goja.

Falita ž. Se ne perjemi tege, T kamnu dūta vi. Fu ēu fi bile pa se tako gfo,
āmbes, ēistunne na mare šhodovati.

Lena: Vnryjenu o to. - O, bobra, muni se dojdeva, da jenu ora drugicma
hot jenu pile, predne jenu odota i gois. Tahi kchhi mi je zri
renu mi fudi zetrage, se mi zeli, se mi je apot amito. Lchho bann
^{uget}
~~zuped~~ delata, hot gny

Falita ž. Lchhi' fā, ves. Fay pa jenu fi - pripeljela deho za pome.

Lena: Lchho?

Falita ž. Tello, de.

Lena: Hoj naj delava obe, ho i purni byti mihi dela mi za eno.

Falita ž. Predli foute, kchali foute pat za oje pouda.

Lena: Tmanu purnoj smelo greda. Tje naj rejenu lan za platno.

Falita ž. Na fōs rejala, na purlita, bala mi pūsta, mihi predle, samo škala.
(Se Lani velita plopjivē.) Vudiŕga. Pa plopjivē se fi ne ho zmanjivēl, da
klier se ga ne mochticis mi ga odmotoras z redovtje mi pizade
ranjenu purlim. Dela danti za obe!

Lena: f h, hje imate pivedeno deho?

Falita ž. (slapich charte). Pjiti! (charte vrtane mi gre juje) Fu je. ✓

Lena: (je gleala): Tale mlade! Fi, da fi hotela slujiti mi meni?

Martha (pogleda oprešnja na žetilo ženo, ho ji pokimava): Hvala bi, ker si-
diš, da ste dobra žena. - O, koliko sem umarala prosteti.

Eliška j. Tu si me ho traha. Ta žena je dobra, sames.

Martha (zamišljeno): Dobra, kakor ... mami?

Lena: Ne se me boj, dekle! ^{dobro} Pridi, saj se pogovoriti. Hvala ti za ime?

Martha: Lirata.

Lena: Lirata? To pa ni ime, hi staja u človeku.

Martha: Takr me kličejo, da sem drugača.

Lena (pogleda oprešnja na žetilo j.): Tudi. (Zalpa se joho pramje)

Ne simaš obleke?

Martha: Simam ^{le} pa, kar simam pa na sebi.

Eliška j. Pogledava je ravno.

Lena: Mbojce! (Jo pogleda po hlač.) Le pa jo se hoj debilo u stvari shinjje
iz mojih mlacih tel, kar sem hranila za moje Martho, si bi se
kudoj umila. (Od dalec se čuje veselo piskanje na pisčalko, ho se
pobližuje.)

3. prizor

Prijenje, Marko, Parle, dva grajaha blajca

Parle (hodi poleg Marka, in piskar na pisčalko, ze njime mami na mamiho
grajaha blajca stari mlak shinjje, ne nji to, ker ste u prijenu od
janju ozke iz mlina s sebi). Marko in Parle ste u prijenu
oblekati s prajem na hlobukih.)

Lena in Martha (gledata quibajajočim nagosti, ho ju opozosta): Marko!

Martha: Parle! (Grajaha blajca postarita mamiho s shinjje na bli.)

Marta: Je zdaj zdrava gospodična?

Marko: Kakor riba. (Lusa včim-včim majo z glavo.) Nam ga dam, bolro.

Falila j. Falaj?

Marko: Da vnebrini te mecatne caronije. Hm, ni je le bil ca, poručen hročnjale. Na maraam belu pica qui rabi. Wate ga!
(Fi da zob.) Tji sem nehal quiprodovati?

Lusa: To je grajiba quiprodicna ozdravila.

Marko: Grajibi quiprodai je bil tako vesel, da si mi bil najraj oslil quiprodicno za zenu...

Lusa: Za zenu! Saj si pravitad, da si ne zenuil.

Marko: To sem tudi jaz. Pa meglede me to. Hoj to meni grajiba quiprodicna, ho me znava besedi, da si quiposhu ne zgorajel j njo. Bepomun hudoj rjenuil, nuna poti kaba, hehor je Lusa, hi gnu olabati ni biti shemona.

Lusa: Keloj ga je hi me znu deli, ni? (Hoje na shingja)

Marko: Grad si bil dobil, ic si bil hotel.

Lusa: Grad?

Marko: Hoj to meni grad, ho me znava quiprodovati ni sem le zadelo rojen.

Pakel sem, naj mi da zenuje bolih, de pora z materjo na uzi lahko zivelo. Parle lo pomsagal, ni Lusa tudi.

Lusa: Fu je ja deli?

Marko (poloji to, bar je na shingja, na tla, odpu shingja, vgame iz nje velike listine s pivocinime quictom): Tjz listino = ps.

hujeno, da ju zamije mi je in da sem probotaljok brez olibre in
robota. Uta praji zamije svoj gospod. (ta piti us magij v skrinji)

Pante: In tudi mora oblačila pro dobila. Pa ne pams za najin.
(Vzame iz skrinje zamjku oblača.) Tudi krate mora biti mora.
Tudi, to je piti ^{misheni za} ~~mislangam~~ grajih gospodieno, sedaj bi toje.

Maite (pristopi) U, to je mnogo prelepi za mene.

Lisov (pristopi) Pomeri. U se to ne bi oblegla, pa pora prebrujiti. Tudi
je quibna postla. U pomeri, prjeti! (Pusta q oblača v boje.)

4. prizor.

Prizorji bey Lome in chartu

Marko: V skrinji je se manihaj bar porno poloboreli. Upame, da poms q
vsem dober preschbfjeni. Taka, bobu, ravn micanu to priprae, o ka,
bar sem manihaj videt in dital. Inoam zdava oči ni videt, ne
bar gmerem q ujimie, ne zelim. ~~hodi drugi ne vidijo in da~~
~~skrinji vna (pida prepasa.)~~

Fabik q. Taka, Marko. Letlej, da ne ² pri gledat in ³ prilitat ⁴ micanu, bar bi
pote v svoa boje melodi, iisti dudi in proti zdava pameti. Pa
skemut je q vtedlaga sloveka pro.

Marko: Tudi prekanerme mici ne prebrujim oči. ^{majbrn} Kebab vake, ~~leba~~ ~~leba~~
gaj, mii re.

Fabik q. Podne pohe gmarajo oči, kabur deset parov kemik.

Marko. Podariti ste mi tudi pendo, Podo, hi je obelajim, a to ga rebe
ni hucem q nje badriti in brobiti svoje roje in oztrajnost
pro daku na tej masi, lepi zamji.

Falibiz. Pridem si, Marko. V pristenem delu za poho in za sčeloveha je meias
grobje. (olew polje i poho na parbu, j ubjei miedel le fi oprem hata
povreda)

Marko: Kaj bote na kaj pusti to maru. O kofitile na peshice tvoj?
5. prizor.
Puzinji, Loma

Loma (plane iz bajte) Gobra (obionutno) teble imie pshizimo na
lewi panu moshu plier. (Falibiz, samu poho amogje pshizimo in
Loma pshizimo pshizimo) Mo pas, Gobra?

Falibiz. Pshizimo? Gobra (obionutno) teble imie pshizimo na
Loma: charta?

Falibiz. Omar.
Loma (obionutno, doigme pogled ois, solza ji oblijajo) Moje charta!
Marko: Kaj je, mite?

Loma: Gobra pshizimo je spet pri mar.
Marko: Hje?

Loma (pshizimo na bajte)
Marko: Gobra.

Porte: Linote, boje pshizimo?
6. prizor

Puzinji, charta.
charta (pshizimo iz bajte pshizimo, r pshizimo imie pshizimo, lachimant pas
in kshizimo pshizimo, Loma, Marko in Porte hite to mjeji.)

Falibiz. (grobje z gobra gobra.)

charta: Kaj je to?

Zalila j. Kaj je bronca in gas iz njenega plavila.

charta: Pila je v čumoviti na zglobov pastelje.

Zalila j. Pustila je to kvačo bratševu v plavilo za dobitu, hi (Loni) se ji je iz
kavovde. Nihada hi ne bi zmanjhalo blage, pri kajine bi simele
kromo. v Pi, Pinate, ga ni dobita v dcer največiji zallod na pretu -
rojo meter. (fo pelje - Loni in nedeže.)

charta: charta, erojo meter. Ta simam tudi jaz meter. (Se zganeti na
kolone in objema Loni in nedeže. Kroma in gas predeta na tle.)

Lona (je doigme in peljallje), charta, nija, charta!

charta (quishaji): Selesici, charta! v Kajone dringo! bla imara meter, hi
bo z nerna pred tudi teli meti, Parle, hi mi j' bech, (ohor da
pohr.)

Zalila j. gina (od pusta čumi plave, stoji je skupino v beli hudi, svetljene. Raz.
quarta pohr). Proclite nioni! (Preasi radele v ozaljje)

Charta

Posedor sin.

Nácal ze kimo-pinesiter.

Ljicai

Iskri:

Orske:

1. Dubava u odjelju na jezim.
2. Pogled za njim, ho se peđe
3. Lica uje z Prasinajim
4. " z drugimi jezimajsi
5. Francim odhod na jezim
6. Francina boje za jezim
7. Lica uje i Stefanom (prijom stran 324, 326)
8. Na jezim i Prasin debe l. pusteje -
9. Stefan odide - sam i
10. Pri Prasinajim i hrisi
11. Fantje u jezimaj - perem
12. Pred Prasinajim hriso
13. i Prasinajim hrisi
14. Na jezim
15. Ples (oprostjanje)
16. Gabezen na jezimaj
17. Pod oknom
18. Zgajehubka (fantje)
19. Fantje poselo puzecam (Lichajje karševca)
20. Zenica poze matera
21. V kamni (luna dny okus)
22. Smetri pri Smebarim
23. Lorense v puzeti puzeguje/
24. Smebar in zane
- *25. Predpust - pustna narode
26. Stefan peđe i Smebarim i smetr

I tyjeje mlt. 49.

I tyjeje mlt. 95.

publ. i arh. Haterim 2 zimeri puzetien fantje puzeguje

(Smebarimone ceste, mlt. Smebar in bele ostane, mlt. Prasinajim - kate, puzeguje)

1. Smebarjei smetr
2. Franca, nje, kci
3. Klapic Janey
4. Prasinaj
5. Smebarica
6. Jezimajsi
7. Stefan
8. Prasinajim i Smebar
9. Prasinajim
10. Klapic Blaj
11. Fantje
12. Fantje (puz obom)
13. Fantje puzeguje
14. Zenica
15. Zupanc in Lorense
16. Smebar { mlt 2 jezimaj } puzeguje
1. smetr { mlt 2 jezimaj } puzeguje
2. " { mlt 2 jezimaj } puzeguje
3. " { mlt 2 jezimaj } puzeguje
- Klancar
1. fant { puzeguje
2. " { puzeguje
- Fantje
- Fantje
- Strelci (61, 62)
- 4 gradci
- 2 grata

- 50. Pesta cerkve, Francim celhod
- 51. Pogled za njo
- 52. Pesta cerkve (romant.)
- 53. Za cerkvo
- 54. Pred gostilno - Smekla se prazuje
Lodje pobejje
~~Ples~~
- 55. Tri Smekla - ne prazujejo
Smekla prate.

- 25. Gospodinjica
Kmetici (i)
Cerkovnik
Ljubeč in svet
Kmeti in kmetice.
Kmeti in svet
Ljubavnik
Ostoj

-
- 56. ~ ~ 3 dni po tem
 - 57. Stefan doma - potem v Franci + mestu
 - 58. Tri Smekla - prate prate
 - 59. ~ ~ en dan
 - 60. Smekla se prate in gre
 - 61. ~ pogled za njo
 - 62. Smekla sam + hri
 - 63. ~ u odjelje
 - 64. Smekla same doma.
 - 65. Smekla prate goro.
 - 66. Tri mestni gospodinj.
 - 67. V nji pred meti
 - 68. Tri gospodinj.
 - 69. ~ ~ Dolezan.
 - 70. V nji (pogore z zlatarnikom)
 - 71. Na ulici
 - 72. V cerkvi.
 - 73. Stefan + mestu
 - 74. Tri bolniki

menjje se

Lodje pobejje
~~Ples~~

se menja

